

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА VI.

¹ Constantinus Porph. de Them. 1. II cap. 1. Tafel, Const. Porph. de prov. p. XXIII b.

² Единъ Дулоидъ съ неизвестно име 720—748 и Севаръ 748—753, споредъ списъка на князетъ. Византийцитъ пъкъ въ продължение на 36 години нищо не говорятъ за България.

³ Споредъ моето мнение, въ списъка на князетъ трѣбва да стоятъ 7 вмѣсто 17 години царуване (з вмѣсто зі). Това мѣсто, въ сравнение съ византийскитъ извори, е много забъркано.

⁴ Вж. извлѣчения отъ византийскитъ писатели у Стритера, *Memoriae populorum e script. hist. Byz.* T. II (Петербургъ 1774) 552 сл. (Nicephorus, 815, Theophanes 817 и др). Шафарикъ II, 183 сл.

⁵ Съ Умара се свършва списъкътъ на старобългарскитъ князе.

⁶ Сръбскитъ патриархъ Арсений Черноевичъ разказва въ дневника на своето пътуване за Иерусалимъ презъ 1684 год. (Гласник 33, 189), че въ старинната църква въ Баба-Ески (въ Тракия) е погребанъ блажениятъ воинъ Николай, който въ похода на царъ Никифора ималъ нѣкакво чудесно видение. Турцитъ покрили главата на трупа съ чалма; на гробницата висѣли твърде голѣмъ лжкъ и знаме.

⁷ Слав. здравица и до день днешень съществува въ българския и сръбския езици. Тоя разказъ преминалъ отъ византийскитъ лѣтописи въ славянскитъ хронографии; той се намира, наприм., въ двата ръкописа (старосръб. отъ XVII в.) на Пражкия музей, дето думата „здравица“ се обяснява въ една бележка на бѣлото поле — „прилѣвъкъ“. За чаши отъ човѣшки черепи ср. статията на Л. Ф. Воеводскій въ XXV т. Запис. Новорос. Унив.

⁸ Symeon magister et logotheta ed. Bonn. (Theoph. Cont.) 612.

⁹ Славянски пролози и менологии на императоръ Василий. Е. Голубинскій, Краткій очеркъ исторіи православныхъ церквей. Москва 1871, 212 заб. 6. Досежно хронологията на българската история отъ IX вѣкъ срав. Dümmler, *Die südöstlichen Marken* (Wien 1853) 82.

¹⁰ Einhard, *Annales ad a. 818*: Legati Timocianorum qui nuper a Bulgarorum societate desciverant.

¹¹ Gfrörer, *Byz. Geschichten* (1874) 2, 59. Дриновъ, Южные Славяне и Византия въ X вѣкъ, 37.

¹² Голубинскій 20, 225.